

Arrest

nr. 301 253 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. PARMENTIER *loco* advocaat C. DESENFANS, in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 1 augustus 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 4 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 12 januari 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan.

1.3. Op 6 juni 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 7 juni 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Je werd op 11 april 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van 09u39 tot 12u33. Je werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd, mijnheer X en jouw advocaat, meester Parmentier loco Meester Desenfans, waren aanwezig gedurende het gehele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Je stelt afkomstig te zijn uit Xaramka, district Jilib, provincie Middle Juba en daar steeds gewoond te hebben. Je werd geboren op [...] april 2006 en je bent minderjarig. Je woonde in Xaramka samen met je ouders, broers en zussen. Je ging naar de Koranschool. Je vader was chauffeur.

Op een dag werd je van thuis uit meegenomen door twee mannen naar een plaats waar Koranles gegeven werd. Je bleef daar één week en kreeg dan op donderdag en vrijdag vrij, die je thuis mocht doorbrengen. Je vertelde je ouders dat je niet terug wou, en zij gingen akkoord, maar je werd toch opnieuw meegenomen. Als straf kreeg je de volgende week geen twee vrije dagen. Toen je opnieuw twee vrije dagen kreeg de week daarna, wou je opnieuw thuisblijven. Je ouders gingen opnieuw akkoord. De nacht daarop werd jullie huis beschoten, en kwamen jouw vader en broer om het leven. Jij werd door je moeder in een auto gezet naar Mogadishu, waar je werd opgevangen door jouw oom. Jouw oom werd opgebeld door Al Shabaab met de boodschap dat zij wisten dat jij bij hem verbleef. Je werd daarop naar het huis gebracht van een vrouw die jouw oom kende. Jouw reis werd geregeld en je vertrok naar Turkije, van waar je via Griekenland en Italië naar België reisde en op 4 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Je legt geen stukken neer ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet – begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Er dient te worden opgemerkt dat jij doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat jij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 11 april 2023 (hierna NPO), p. 5), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw

nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw beweerde herkomst uit het dorp Xaramka in de provincie Middle Juba.

Je stelt geboren te zijn in Xaramka op [...] april 2006 en nooit buiten Xaramka gewoond of verbleven te hebben tot aan je vertrek uit Somalië in 2022 (zie NPO, p. 6). Je verklaart dus sinds je geboorte meer dan vijftien jaar doorlopend in Xaramka doorgebracht te hebben, vooraleer je via Mogadishu, waar je twee à drie weken verbleef, het land verliet. Je slaagt er echter niet in overtuigende, doorleefde verklaringen af te leggen over jouw onmiddellijke leefomgeving in Xaramka, Somalië. Bovendien laat jouw geografische kennis zwaar te wensen over en is deze zelfs tegenstrijdig met beschikbare informatie.

Vooreerst vallen er vraagtekens te plaatsen bij jouw voorgehouden profiel. Jij en je tweelingzus waren de oudste thuis (NPO, p. 7). Je ging naar de Koranschool, ging vijf keer per dag bidden in de moskee en moest na school jouw moeder helpen (NPO, p. 8). Jouw vader was chauffeur en vervoerde melk en passagiers naar Jilib (NPO, p. 14). Jouw moeder had vier geiten (NPO, p. 15). Je verliet jouw dorp nooit en hebt zelfs nooit de rivier van dichtbij gezien. Over hoe je jouw moeder moest helpen ben je eerder vaag en lijkt je de vraag te ontwijken door nogmaals te herhalen dat je jouw moeder hielp en daarna slechts te verduidelijken dat je alles deed wat zij vroeg (NPO, p. 9). Het is echter merkwaardig dat jij als oudste zoon van het gezin niet meer initiatief zou hebben moeten nemen om mee in het levensonderhoud van het gezin te voorzien en dat je niet meer taken zou hebben moeten opnemen, zeker als jouw vader als chauffeur vaak van huis was zoals je verklaart (NPO, p. 15). Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat je niet meer in detail kan vertellen over het werk van jouw vader als chauffeur (zie verder). Van een jongeman met jouw profiel mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij mee moest instaan voor het onderhoud van de familie en dus actief deelnam aan het maatschappelijk leven. Je zou dan ook duidelijke, correcte en gedetailleerde verklaringen moeten kunnen afleggen betreffende jouw leefomgeving. Het excuus dat je zelf nooit het dorp hebt verlaten, kan in deze dus wel enigszins in vraag gesteld worden.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat jij tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS jouw dorp tot drie keer toe in de verkeerde regio situeerde, namelijk Middle Shabelle in plaats van Middle Juba. Zo begin jij met jezelf voor te stellen: "ik woonde in Haramka, in de Middle Shabelle, dat is het, wat nog?" (NPO, p. 6). Wanneer de protection officer even later vraagt waar in Middle Shabelle het dorp gelegen is, maak je niet van de kans gebruik om dit te corrigeren. Je antwoordt dan wel correct dat Xaramka in het district Jilib ligt (NPO, p. 7). Verder verklaar jij even later dat er een rivier vlakbij of nabij jouw dorp was, en zeg je dat deze rivier Shabelle heet (NPO, p. 15). Dat je dit pas bij het nalezen van de notities van het persoonlijk onderhoud opmerkt en laat weten (Opmerkingen bezorgd dd. 17/04/2023), verandert niets aan bovenstaande vaststelling, integendeel, het kan als een indicatie gezien worden dat je dit achteraf hebt opgezocht. Voor de volledigheid dient bovendien te worden opgemerkt dat je bij jouw eerste aanmelding in België verklaarde afkomstig te zijn uit Haramka, Jilib, in de provincie Lower Juba (Fiche 'Niet-begeleide minderjarige vreemdeling', p. 3).

Verder stemt jouw geografische kennis van jouw geboorteregio niet overeen met beschikbare informatie. Uit die informatie blijkt dat er in Middle Juba zowel een stad is die Xaramka heet (dicht bij de grens met Middle Shabelle), als een dorp dat Xaramka heet (ten noorden van Jilib en vlakbij de rivier Juba). Jij verklaart uit het dorp afkomstig te zijn (NPO, p. 7) dat vlakbij de rivier ligt (NPO, p. 15) en preciseert op een bepaald moment ook dat je naar het zuiden moet om naar Jilib te gaan (NPO, p. 14), dat volgens jou op 50 kilometer van jouw dorp gelegen is (NPO, p. 12). Zoals uit beschikbare kaarten blijkt (toegevoegd aan blauwe map in het administratief dossier), liggen stad en dorp vrij ver uit elkaar.

Bovendien bevindt het dorp zich ongeveer 21 kilometer ten noorden van Jilib en de stad ongeveer 83 kilometer ten oosten van Jilib, wat beiden niet overeenstemt met de door jou vermelde 50 kilometer

afstand. Verder moet worden vastgesteld dat wanneer jou gevraagd wordt naar dorpen uit de buurt, je geen enkele plaats noemt die op kaart kon worden teruggevonden nabij het dorp Xaramka nabij de rivier Juba.

Je noemt echter wel plaatsen die dicht bij de stad Xaramka liggen dan bij het dorp Xaramka, maar nog steeds relatief ver van de stad, zodat deze bezwaarlijk buurdorpen (of -steden) genoemd kunnen worden. Je verklaart ook enkel deze plaatsen te kennen omdat je “ervan gehoord” hebt (NPO, p. 17). Zo noem je Baffe of Bafley, dat werd teruggevonden op ongeveer 14 kilometer ten noordwesten van de stad Xaramka. Biliq Maro(w) werd teruggevonden 31 kilometer ten zuidwesten van de stad. Kuunyo Barow of Qunyo Barrow werd teruggevonden 31 kilometer ten noordoosten van de stad. Dhay Tubako of Dhey Tubaako werd teruggevonden op 33 kilometer ten zuidwesten van de stad. Ook Bakaaro werd teruggevonden ten zuidwesten van de stad, op ongeveer 26 kilometer. Arbay Abdi of Arbey Cabdi werd teruggevonden op ongeveer 27 kilometer ten zuid-westen van de stad Xaramka. Geen enkel van deze plaatsen bevindt zich in de regio ten noorden van Jilib in de richting van het dorp Xaramka. De andere plaatsen die je noemt, werden niet teruggevonden of elders teruggevonden. Zo konden Lukoshow, Aliyow Farhaan, Hijo Maxad, Irmanley en Jirfaye niet teruggevonden worden op Google Maps, of MapCarta. Er werden vijf plaatsen teruggevonden met de naam Garaasweyne, waarvan er geen enkele in Middle Juba gelegen is. Er werden twee plaatsen teruggevonden met de naam Balley, één in de buurt van het dorp en één in de buurt van de stad Xaramka. Gezien het feit dat jouw vader chauffeur was en je verklaart dat hij naar Jilib reed, is het des te opmerkelijker dat je geen enkele plaats opnoemt of kent die tussen jouw dorp en Jilib gelegen zijn (NPO, p. 17). Voor de volledigheid dient ook te worden opgemerkt dat het vreemd te noemen is dat je niet weet of jouw vader belastingen moest betalen aan Al Shabaab (NPO, p. 20).

Het is bovendien zeer opmerkelijk dat je verklaart in een dorp gewoond te hebben vlakbij een rivier – die je zoals hoger vermeld niet correct kon benoemen (NPO, p. 15) – maar de rivier nooit van dichtbij gezien zou hebben. Zo verklaar je dat je enkel van de rivier gehoord hebt, maar niet weet hoe ver het is, dat je wel hoorde dat het vlakbij was, maar dat je er nooit geweest was. Je voegt toe dat er maar drie of vier dorpjes tussen zitten om naar de rivier te gaan. Ook blijkt dit niet overeen te stemmen met beschikbare informatie. Op beschikbare kaarten zijn er geen dorpen zichtbaar die tussen uw dorp en de rivier liggen. Bovendien blijkt de rivier op het dichtste punt amper een ruime 300 meter van het dorp te liggen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Het is hierbij aansluitend eveneens opmerkelijk dat je niet kan antwoorden op de vraag waar de mensen in het dorp van leven: “Ik weet het niet over iedereen, iedereen doet iets om inkomen te krijgen. Als jouw vraag gaat over mijn familie, dan kan ik erover antwoorden, maar ik kan niet over andere mensen antwoord geven” (NPO, p. 14). Daaruit blijkt dat je niet weet dat de ligging van jouw dorp aan de rivier van heel groot belang is voor de landbouw en je dus afkomstig bent uit landbouwgebied (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Vervolgens is het eveneens opmerkelijk dat jouw verklaringen over de droogte zeer oppervlakkig zijn. Je praat hier enkel in heel vage termen over en concludeert dat jullie overleefden “met de watertankers en het eten dat aan ons werd gegeven” (NPO, p. 16). Gelet op de onmenselijke omstandigheden die de droogtes 2016-2017 in Oost Afrika in het algemeen, en Somalië in het bijzonder, met zich meebrachten, is het weinig waarschijnlijk dat jouw herinneringen hierover zodanig vaag en oppervlakkig zijn en jij dergelijke ingrijpende gebeurtenis zo moeilijk in de tijd kan situeren. Ook al was u slechts 12 à 13 jaar oud toen, zelfs op die leeftijd moet deze ernstige droogte een serieuze impact op jouw leven hebben gehad. Bovendien blijkt uit beschikbare informatie dat jouw regio ook in 2021 door een zware droogte werd getroffen, terwijl jij verklaart dat het toen maar één keer gebeurde (en je pas in 2022 vertrok). Tegen het einde van 2021 heerste er zelfs een zeer zware droogte in 90% van Somalië, wat onmogelijk onopgemerkt aan jou voorbij gegaan kan zijn (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Bovenstaande vaststellingen zijn reeds een sterke aanwijzing dat je niet vertrouwd bent met het dorp Xaramka en de directe omgeving. Van een zestienjarige jongen, die bovendien de oudste was van het gezin én wiens vader chauffeur was, mag bovendien minstens wel verwacht worden dat hij de directe omgeving van zijn dorp kent. Het is bovendien zeer opmerkelijk dat je niet op de hoogte bent van de langdurige droogte die jouw regio teistert

Voor de volledigheid dient te worden opgemerkt dat er een aantal tegenstrijdigheden in jouw verklaringen zijn die jouw geloofwaardigheid alleen maar verder ondermijnen. Zo verklaar je dat jij en jouw zus de oudste thuis waren (NPO, p. 7), maar had je voor de DVZ verklaard dat je een oudere broer had, A.(...), die samen met jouw vader gedood werd op 18 mei 2022 (Verklaring DVZ dd. 20.02.2023, vraag 9). Zijn naam vermeld je echter ook niet bij de opsomming van jouw broers en zussen voor het CGVS (NPO, p. 7) én had je deze ook niet vermeld bij de opsomming van jouw broers en zussen bij jouw eerste aanmelding in België (Fiche ‘Niet-begeleide minderjarige vreemdeling’, p. 3). Opmerkelijk genoeg had je

bij jouw eerste aanmelding ook verklaard dat jouw vader tien jaar geleden overleden was, wat ook niet overeenstemt met jouw verklaring voor het CGVS dat jouw vader samen met jouw broer A.(...) gedood zou zijn door Al Shabaab in mei 2022.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jilib gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor jouw komst naar België in Xaramka jo verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Jij maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 11 april 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw identiteit, nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf. Er werd ook benadrukt dat het gegeven dat je niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat je een tijd in een derde land hebt verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat je deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al jouw verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd het je een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van

herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door jou bezorgde opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. De opmerkingen met betrekking tot pagina's 6 en 7 werden hoger reeds besproken. De opmerkingen met betrekking tot pagina's 13 en 16 zijn loutere verduidelijkingen van jouw verklaringen die niet van die aard zijn het geheel van jouw ongeloofwaardige verklaringen te wijzigen. De opmerking met betrekking tot pagina 22 heeft betrekking op jouw beweerde vervolgingsfeiten, die gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde herkomst ook als ongeloofwaardig beschouwd worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Na een theoretische uiteenzetting van deze bepalingen licht verzoeker toe als volgt:

*"Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet:
[citaat voormeld artikel]*

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan.

Met betrekking tot dit specifieke profiel verklaarde verzoeker niettemin spontaan dat :

-Hij heeft zijn hele leven in een klein dorp geleefd (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 8). Dit heeft een invloed op hem;

-Hij was zeer jong op het moment van zijn vertrek (ongeveer 16 jaar oud) ;

-Verzoeker moest soms hard nadenken omdat hij slaperig en zich moe voelde (gehoorverslag CGVS, pp. 12 en 13);

-Verzoeker ging niet naar school - alleen de Koranschool waar leerde hij alleen de koran (gehoorverslag CGVS, p. 6).

In het licht van dit profiel kon niet hetzelfde spontane, gestructureerde en gedetailleerde relaas worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener was. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoeker had dus minder zwaar moeten worden aangerekend, hetgeen in casu niet het geval lijkt te zijn. In ieder geval, moet het vastgesteld worden dat verzoeker precieze verhaal heeft doorgegeven en dat de beoordeling van het CGVS te streng is. De beoordeling richt zich op de geloofwaardigheid van de herkomst van de verzoeker en de problemen die hij met Al-Shabaab heeft gekregen.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoeker bijzonder kwetsbare profiel.

In voorkomend geval miskent het CGVS de noties van vluchteling (artikel 48/3) en van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); de verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (RvS - arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

4.1. Herkomst van verzoeker

In haar beslissing trekt de verwerende partij de herkomst van verzoekster in twijfel om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en hem de subsidiaire bescherming niet toe te kennen.

De verwerende partij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië.

Verzoekende partij is van mening, op basis van de onderstaande uitleggingen, dat de grieven van het CGVS te strenge zijn, en als gevolg moeten worden verworpen.

Verweerder is van mening dat verzoeker niet aan zijn medewerkingsplicht heeft voldaan, nu geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië.

Zijn afkomst uit het dorp Xaramka in de provincie Middle Juba is niet geloofwaardig. Bijgevolg stelt verweerder dat hij niet kan onderzoeken of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker verklaart dat hij inderdaad op [...] april 2006 in Xaramka is geboren en nooit ergens anders heeft gewoond of gewoond alvorens Somalië in 2022 te verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 6).

In zijn verzoekschrift heeft hij een document van de Somalische ambassade in België overgelegd (Stuk 3). Omdat verzoeker niet wist dat zijn herkomst zou worden betwist, had hij er logischerwijs niet aan gedacht om vooraf een dergelijk document te verkrijgen -hij was zelfs niet op de hoogte van de mogelijkheid om dat te doen.

Op advies van zijn advocaat heeft hij zich dus, nadat hij van de bestreden beslissing in kennis was gesteld, naar voornoemde ambassade begeven. Daar heeft hij een nationaliteitscertificaat kunnen krijgen dat op 20 juni 2023 is afgegeven en waaruit blijkt dat hij in Haramka is geboren en dus uit Somalië en die regio afkomstig is.

Verzoekers afkomst is dus onbetwistbaar.

Daarnaast analyseren we de verwijten van verweerder om zo volledig mogelijk te zijn.

Wat de onmiddellijke omgeving van Xaramka betreft, was verweerder van mening dat verzoekers verklaringen niet overtuigend waren en niet op ervaring berustten, en dat zijn geografische kennis te wensen overliet en in tegenspraak was met de beschikbare informatie.

Er zij aan herinnerd dat verzoeker ten tijde van de feiten 14-15 jaar oud was en dat hij naar een koranschool ging, dus zonder aardrijkskundelessen. Met deze factoren moet rekening worden gehouden, evenals met de sociaal-culturele context in Somalië.

Volgens de UNHCR Gids voor Procedures :

« 42. (...) Si la connaissance des conditions existant dans le pays d'origine du demandeur n'est pas un but en soi, elle est importante parce qu'elle permet d'apprécier la crédibilité des déclarations de l'intéressé. En général, la crainte exprimée doit être considérée comme fondée si le demandeur peut établir, dans une mesure raisonnable, que la vie est devenue intolérable pour lui dans son pays d'origine pour les raisons indiquées dans la définition ou qu'elle le serait, pour les mêmes raisons, s'il y retournait.»

Meer in het bijzonder met betrekking tot kinderen bepaalt deze gids dat :

« 216. Il convient toutefois de souligner qu'il ne s'agit ici que de directives générales et que la maturité mentale d'un mineur doit normalement être appréciée compte tenu des facteurs personnels, familiaux et culturels. »

Opnieuw lijkt verweerder geen rekening te hebben gehouden met persoonlijke en culturele factoren. Dit tast de kwaliteit van de bestreden beslissing aan.

Verweerder is van mening dat het voorgelegde profielvragen oproept.

Verzoeker heeft verklaard dat hij zijn moeder hielp door alles te doen wat zij vroeg (gehoorverslag CGVS, p. 9), wanneer hij niet op de Koranschool zat (gehoorverslag CGVS, p. 8). Hij verklaarde dat zijn moeder 4 geiten had (gehoorverslag CGVS, p. 15), en dat zijn vader een chauffeur was die mensen en goederen vervoerde naar Jilib (gehoorverslag CGVS, p. 14). Verzoeker en zijn tweelingzus waren de oudste leden van het huishouden (gehoorverslag CGVS, p. 7).

Verzoeker was dus niet vaag en probeerde de vraag hoe hij zijn moeder hielp niet te ontwijken. Hij legde gewoon uit, in algemene termen en als puber, dat hij zijn moeder met alles hielp. Hij zegt dat als zijn moeder wegging, hij voorde andere kinderen zorgde (gehoorverslag CGVS, p. 9) en dat hij soms ook kookte. Hij was verantwoordelijk voor het halen van hout om het vuur aan te maken (gehoorverslag, p. 8). Hij liet ook wel eens de geiten uit. Dit wordt expliciet vermeld in de aantekeningen van het persoonlijke interview (gehoorverslag CGVS, pp. 8, 9 en 15), maar niet in de beslissing.

De verwijt van verweerder is dus ontoereikend en haar lezing van verzoeksters verklaringen is partijdig. Ook hieruit blijkt het gebrek aan onderzoek.

Ook de stelling van verweerder dat het "merkwaardig" was dat verzoeker als oudste zoon in het gezin niet meer initiatief had genomen om mee te helpen in het onderhoud van het gezin -zeker als de vader vaak van huis was vanwege zijn werk als chauffeur -is onvoldoende.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud inderdaad dat zijn vader vaak afwezig was en dat hij zeer zelden thuis sliep. Het geldt dat de vader verdiende, was echter meer dan voldoende om in de behoeften van het gezin te voorzien. Bovendien kon verzoeker geen werk vinden wegens de rampzalige economische situatie in Somalië en wegens zijn jonge leeftijd. Bovendien had verzoeker zijn dorp nooit verlaten en moest hij zijn moeder helpen met het huishouden en de kinderen. Er was dus geen reden voor hem om meer initiatief te nemen om te helpen in het onderhoud van het huishouden te voorzien, door in zekere zin zijn moeder te helpen.

Verweerder heeft op dit punt geen verdere vragen gesteld: waren er mogelijkheden voor verzoeker om te werken? Had hij stappen ondernomen om werk te vinden? Deze vragen zijn niet gesteld. De verwijt van verweerder is ongegrond.

Verweerder overweegt dat "Van een jongeman met jouw profiel mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij mee moest instaan voor het onderhoud van de familie en dus actief deelnam aan het maatschappelijk leven". In het onderhavige geval zorgt verzoeker goed voor zijn gezin en neemt hij deel aan het actieve maatschappelijke leven, met name door naar de moskee te gaan. Opnieuw is de kritiek onvoldoende. Het is volstrekt onvoldoende dat verweerder dit in aanmerking neemt om te concluderen dat de verklaringen over zijn leefomgeving onvoldoende zijn.

Wederom is niet gevraagd naar de mogelijkheden van verzoeker om werk te vinden in zijn dorp of om deel te nemen aan het leven in zijn gemeenschap (wat hij metname deed door naar de koranschool te gaan).

Verweerder heeft vervolgens aangegeven dat het excuus dat verzoeker het dorp nooit heeft verlaten dus in twijfel kon worden getrokken, zonder uit te leggen waarom...

Met betrekking tot de regio waarin het dorp van de verzoeker lag, hield de verzoeker vol dat hij altijd had aangegeven dat hij uit de regio Midden-Juba kwam. Hij heeft Xaramka correct gelokaliseerd in het Jilib-district.

Verzoeker verklaarde ook dat er vlakbij het dorp een rivier was.

Verweerder wijst erop dat verzoeker aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud verklaarde: "ik woonde in Haramka, in de Middle Shabelle, dat is het, wat nog?" (NPO, p. 6)", en dat hij bij zijn inschrijving in België verklaarde dat hij afkomstig was uit Haramka, Jilib, in de provincie Lower-Juba (MENA-dossier, p. 3 -deze informatie is niet verifieerbaar omdat zij niet is gevoegd bij het administratief dossier dat aan verzoekers raadsman is toegezonden). Bij de DVZ zei hij wel dat hij uit Middle-Juba kwam (verklaring DVZ 20.02.2023).

Het verschil tussen de termen "Middle Juba" en "Middle Shabelle", en tussen "Middle Juba" en "Lower Juba" is ook zeer fijn, vooral na vertaling door een tolk. Het is mogelijk dat de tolk verkeerd vertaald heeft. Bij het herlezen van de aantekeningen van het persoonlijke interview merkte de verzoeker deze fout op. Via zijn opmerkingen na het interview heeft hij deze fout direct gecorrigeerd (Stuk4).

De verzoeker wees er ook op dat hij nooit een cursus over de geografie van zijn land had gevolgd (gehoorverslag CGVS, p. 9) en nooit buiten zijn dorp was geweest (gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is

daarom zeer aannemelijk dat hij slechts beperkte kennis heeft van deze elementen, hoewel hij uiteindelijk nauwkeurig en correct is wat betreft de locatie van zijn dorp.

Met betrekking tot de geografische kennis van de verzoeker over zijn geboortestreek, wijst verweerder erop dat deze kennis niet overeenstemt met de beschikbare informatie.

Volgens hun informatie is er in Middle Juba een stad genaamd Xaramka (vlakbij de grens met Middle Shabelle) maar ook een dorp genaamd Xaramka (ten noorden van Jilib, vlakbij de rivier Juba).

Verzoeker zei dat hij uit een dorp bij een rivier kwam, en verklaarde op een gegeven moment dat je naar het zuiden moest gaan om in Jilib te komen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Hij preciseerde dat het 50 km van zijn dorp was, toen hem door de PO naar de afstand werd gevraagd.

Verweerder wijst erop dat het dorp ongeveer 21 km van Jilib ligt, terwijl de stad ongeveer 83 km van Jilib ligt.

Gezien verzoekers profiel is het verschil tussen 21km en 50km niet onevenredig. Omdat verzoeker de reis zelf nooit heeft gemaakt, kon hij alleen een schatting maken -jaren nadat hij het land had verlaten.

Toen verzoeker werd ondervraagd over naburige dorpen, stelt de verwerende partij dat verzoeker geen enkele plaats had genoemd die op een kaart kon worden gevonden in de buurt van het dorp Xaramka bij de rivier de Juba.

Ter herinnering: verzoeker heeft zijn dorp nooit verlaten alvorens in 2022 via Mogadishu te vluchten.

Verweerder wijst erop dat verzoeker niettemin plaatsen noemt die niet als naburige dorpen (of steden) kunnen worden omschreven. Verzoeker heeft echter verklaard dat hij "erover had gehoord" (gehoorverslag CGVS, p. 17), zonder dat hij ze precies kon lokaliseren, wat overtuigend is wat zijn herkomst betreft: wie anders dan een onderdaan van dat land kan deze dorpsnamen hebben gehoord.

Hij noemt Baffle of Bafley, gevonden op 14 km ten noordwesten van de stad Xaramka; Kunnyo Barow of Qunyo Barrow op 31 km ten noordoosten van de stad; Dhay Tubako of Dhey Tubaako op 33 km ten zuidwesten van de stad; Bakaroo op 26 km ten zuidwesten van de stad; Arbey Cabdi of Arbay Adbi op 27 km ten zuidwesten van de stad Xaramka.

Hij noemde ook andere plaatsen die niet door de verwerende partij waren gevonden: Lukoshow, Aliyow Farhaan, Hijo Maxad, Irmanley en Jirfaye. Het zou gepast zijn geweest als verweerder verzoeker over deze plaatsen had ondervraagd om meer te weten te komen, wat hij niet heeft gedaan, in plaats van het te laten bij de constatering dat ze niet waren gevonden.

Verzoekster noemde ook de naam Garaasweyne, en noemde Balley -een dorp in de buurt van het dorp Xaramka. De stelling van verweerder dat geen van de door verzoeker genoemde plaatsen in de buurt van het dorp Xaramka ligt en dat geen enkele plaats tussen het dorp en Jilib ligt, is dus onjuist. Het feit dat zijn vader naar Jilib is gereisd, is irrelevant: het was niet verzoeker zelf die de reis heeft gemaakt.

Ten slotte stelt verzoeker dat hem is gevraagd de dorpen rondom zijn dorp te noemen, nadat hem was gevraagd welke het dichtst bij hem in de buurt lag (gehoorverslag CGVS, p. 17). Hij heeft dus alle dorpen genoemd waarvan hij had gehoord, aangezien hij geen enkel ander dorp in Somalië had bezocht.

Verweerder vond het vreemd dat verzoeker niet wist of zijn vader belasting moest betalen aan Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS, p. 20).

Verzoeker legde uit dat hij die vraag niet aan zijn vader had gesteld. Daar was hij niet verantwoordelijk voor. Opnieuw moet rekening worden gehouden met de sociaal-culturele context (ouders bespreken dit niet met hun kinderen) en de jonge leeftijd van verzoeker ten tijde van de gebeurtenissen. Verzoeker is zich echter bewust van de opgelegde regels (gehoorverslag CGVS, pp. 19-20).

Wat de rivier bij het dorp betreft, verweet verweerder verzoeker dat hij die niet correct had genoemd. Hij legde echter uit dat hij er alleen over had gehoord, maar niet wist hoe ver weg het was. Hij wist alleen dat het dichtbij was, zonder dat hij bij de rivier was geweest. Hij wees erop dat mensendoor verschillende dorpen moest om bij de rivier te komen.

De verweerder was van mening dat dit niet "blijkt" te stroken met de beschikbare informatie, aangezien er zich geen dorpen tussen de rivier en het dorp bevonden en het dichtstbijzijnde punt zich op nauwelijks 300 m van het dorp bevond.

Verzoeker wijst erop dat verweerder zijn beweringen niet sterk onderbouwt, aangezien het hem alleen maar "blijkt", en dat hij zich baseert op een door Google Maps gegeven route. Hij stelt dat het ongeveer een uur zou hebben geduurd om van het dorp naar de rivier te lopen. Volgens de verzoeker is het dorp verdeeld in twee delen (gehoorverslag CGVS, p. 11).

Ook mag niet worden vergeten dat hij noch zijn ouders er ooit zijn geweest. Het is dan ook logisch dat hij niet over deze informatie beschikt.

Verweerder stelde dat verzoeker niet kon weten waar de inwoners van het dorp van leefden. Toen hem dit werd gevraagd, antwoordde hij: "Ik weet het niet over iedereen, iedereen doet iets om inkomen te krijgen. Als jouw vraag gaat over mijn familie, dan kan ik erover antwoorden, maar ik kan niet over andere mensen antwoord geven" (p. 14)".

Het antwoord van de verzoeker is dus consistent: hij weet niet precies wat elke persoon deed, opnieuw voornamelijk vanwege zijn jonge leeftijd, maar het is duidelijk dat de meeste mensen landbouwers waren.

Dit is het geval voor de meeste mensen in zijn regio. Verzoeker kon echter niet zeggen wat elke persoon deed en wilde dat ook niet verzinnen.

Ten slotte was verweerder van mening dat verzoekers verklaringen over de droogte zeer oppervlakkig waren.

Toch verklaarde verzoeker dat zij hadden kunnen overleven "met de watertankers en het eten dat aan ons werd gegeven" (gehoorverslag CGVS, p. 16).

Verweerder is van mening dat, gezien de onmenselijke omstandigheden die door de droogte van 2016-2017 in Oost-Afrika en Somalië in het bijzonder zijn gecreëerd, het onwaarschijnlijk is dat verzoekers herinneringen in dit verband "zo vaag en oppervlakkig" zijn.

Verzoeker legde uit dat hij in 2016-2017 10-11 jaar oud was, aangezien hij in 2006 was geboren. Hij was dus te jong om zich de details te herinneren.

De bewering van verweerder, die bovendien de leeftijd verkeerd berekent, is daarmee niet in tegenspraak: de droogte had inderdaad een ernstige impact op zijn leven. Maar hij was te jong om dat allemaal te weten en zich in detail te herinneren. Niettemin legde hij uit dat de dieren stierven, dat er geen groenten waren, geen gewassen om op de markt te verkopen en niets om te eten.

De verzoeker bevestigde dat hij slechts één droogte had vermeld. De PO heeft op geen enkel moment de droogte van 2021 vermeld. Aangezien verzoeker moest wachten op de vragen van de PO en hij was ondervraagd over de droogtes van 2016-2017, was zijn gedrag consistent.

Anders dan verweerder stelt, zijn er dus talrijke aanwijzingen dat verzoeker Xaramka en zijn onmiddellijke omgeving kent.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat het zelfs in België, zonder aardrijkskundeopleiding, niet vanzelfsprekend is dat een jongere de hele onmiddellijke omgeving van zijn dorp kent. In dit geval komt de verzoeker uit een zeer arm land en heeft hij enkel de koranschool gevolgd, zonder enige aardrijkskundeles. Hij kan alleen afgaan op wat hij heeft gezien en gehoord (gehoorverslag CGVS, p. 17) en heeft het dorp nooit verlaten. De analyse van verweerder was daarom veel te hard en subjectief.

Verder is verzoeker niet geconfronteerd met het feit dat hij niet uit Somalië komt. Dit was echter wel noodzakelijk.

Verweerder had verzoeker ook de mogelijkheid op dit punt kunnen ondervragen om vast te stellen waar verzoeker vandaan kwam: als hij niet uit Somalië en Xaramka kwam, waar kon hij dan wel vandaan komen?

In het bijzonder gaf de verzoeker veel belangrijke en concrete details over zijn dorp tijdens zijn persoonlijk interview: het aantal moskeeën en koranscholen (p. 9), de namen van moskeeën (p. 9), belangrijke plaatsen, winkels, bedrijven (p. 11), scholen, de namen van dorpschefs en andere belangrijke mensen in het dorp (pp. 18 en 19). Hij gaf ook details over de praktijken van Al-Shabaab en de "rechtbank" die in zijn dorp was opgezet (p. 13), en kon in detail spreken over de clans (pp. 17 en 20). Hij beschrijft zelfs de route naar de moskee (p. 8) en de naam van de leraar (p. 8). Al deze elementen ontbreken in het besluit, maar tonen wel aan dat hij inderdaad uit dat dorp komt. Verweerder heeft de verklaringen van verzoeker duidelijk onvolledig gelezen en niet in detail onderzocht.

Ten slotte werd in de opmerkingen over de kopie van de aantekeningen van het persoonlijk onderhoud gesteld: "l'interprète répondait très vite et écoutait à peine mes réponses et les questions jusqu'au bout. Donc j'ai peur que certaines de mes réponses aient mal été traduites" (vrije vertaling: "de tolk antwoordde erg snel en luisterde nauwelijks naar mijn antwoorden en vragen tot het einde. Dus ik ben bang dat sommige van mijn antwoorden slecht vertaald waren"). Deze opmerking werd niet in aanmerking genomen bij de analyse van het verhaal, maar deze interpretatieproblemen zijn gemakkelijk op te merken bij het lezen van de aantekeningen van het persoonlijk interview. We kunnen zien dat de jongere soms niet goed luistert. We zien dat de jongere de vraag soms opnieuw stelt en/of het verkeerde antwoord geeft: bijvoorbeeld op pagina 9: "Als zij mij vraagt, de kleren van de kinderen, hoe bedoelt u help?"; "Is jouw vraag dan, is er een andere school buiten jouw dorp?"; of pagina 11: "Maar ik moest even wachten, omdat jij vertaalt aan haar, dus daarmee pauzeer ik even"; of pagina 12: "hoe bedoelt u, in kilometer?"; of pagina 13 "van wie, hoe bedoelt u".

In het onderhavige geval is dus verzoeker van mening dat het CGVS te veeleisend is, rekening houdend met het feit dat verzoeker heel jong was, zijn ongeschoold profiel, en het moeilijk vindt zich spontaan gebeurtenissen te herinneren die, hoewel zij vanuit Europees oogpunt uitzonderlijk zijn, helaas regelmatig voorkomen in Somalië.

Verzoeker is dus van mening dat hij zijn herkomst genoeg aantoont.

4.2. Toekenning van de vluchtelingenstatus van de verzoeker vanwege de problemen met Al-Shabaab

4.2.1. Kwalificatie

In casu heeft verzoeker zijn land verlaten omwille van Al-Shabaab. Leden van Al-Shabaab willen hem doden omdat hij hun bevelen niet opvolgde. Verzoeker verklaarde dat zij hadden geprobeerd hem te rekruteren, dat hij onder dwang was meegenomen om lessen bij te wonen in de moskee met leden van

Al-Shabaab, en dat toen hij weigerde terug te keren, het huis van het gezin was beschoten. Verzoekers broer en vader zijn gedood toen zij de deur openden. Leden van Al-Shabaab proberen verzoeker nu te doden.

Met het oog op het Verdrag van Geneve, is de verzoekende partij van mening dat de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging overeenkomen kunnen worden gezien als in verband met een politieke overtuiging in de zin van Artikel 48/3, §4, e) van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

De rechtspraak van Uw Raad is zeer duidelijk dat dit motief in een brede zin kan worden geïnterpreteerd, namelijk in de arresten n° 29 108 van 25 juni 2009, n° 29 224 van 29 juni 2009 en n° 65 678 van 22 augustus 2011, waar het wordt vastgesteld dat:

[citaat voormeld arrest]

[citaat UNHCR, "Principes directeurs sur la protection internationale : La persécution liée au genre dans le cadre de l'article 1A (2) de la Convention de 1951 et/ou son Protocole de 1967 relatifs au Statut des réfugiés" van 8 juli 2008, p. 8]

In casu heeft verzoeker geweigerd om de regels opgelegd door Al-Shabaab te bieden, en besloot om het land te verlaten.

Het kan dus worden gezegd dat, door zijn gedrag, wordt verzoeker geacht in strijd te zijn met de door Al-Shabaab vastgestelde regels.

Wegens zijn gedrag, vreest verzoeker te worden beschouwd door Al-Shabaab als tegenstander, en als gevold gestraft te worden. De voorziene straf voor zo'n gedrag is de dood.

Gezien de beschikbare informatie die stelt vast dat zij openbare geselingen, onthoofdingen, stenigingen en amputaties, alsook de doodstraf uitvoeren, vreesde verzoeker met redenen vervolgingen door Al-Shabaab.

Deze daden vallen immers perfect binnen het toepassingsgebied van Artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet et moeten als vervolgingendaden worden beoordelen.

Immers, volgens Artikel 48/3, § 2, lid 2:

[citaat voormeld artikel]

De vrees van verzoeker is door de verwerende partij niet geanalyseerd. Het wordt ook niet herhaald in het beslissing. De verzoekende partij is van mening dat de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden overwogen in de zin van Artikel 48/3, §4, b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Geloofwaardigheid van zijn relaas

Volgens de verwerende partij is het relaas van verzoeker niet geloofwaardig. De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoeker omdat:

- Er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië;
- Hij heeft niet voldaan aan de plicht tot medewerking.

De verwerende partij stelt dat verzoeker niet de waarheid heeft verteld over waar hij heeft verbleven voor hij komt naar België.

De verwerende partij beperkt zich daartoe, zonder in de genomen beslissing melding te maken van de elementen betreffende de persoonlijke en gegronde vrees van verzoeker.

Verzoeker meent dat de grieven van de Commissaris-generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoeker weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoeker, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn immers voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

I. Wat betreft zijn verklaringen over zijn herkomst

Verzoeker verwijst op dit onderwerp naar punt 4.1 van het huidige verzoekschrift.

In haar beslissing trekt de verwerende partij de herkomst van verzoeker in twijfel om zijn relaas als ongeloofwaardig te beschouwen en hem de internationale bescherming niet toe te kennen.

Omdat de verwerende partij de herkomst van verzoeker niet geloofde, besliste ze dat er geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker kan gehecht worden. Verzoekende partij is van mening, op basis van de onderstaande uitleggingen, dat de grieven van het CGVS te strenge zijn, in strijd met het handvest van het persoonlijk onderhoud en in strijd met de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van de procedurele eerlijkheid; als gevolg moeten ze verworpen worden.

Voorts is verzoeker van mening dat de door het CGVS gevolgde cascade-redenering het onmogelijk maakt deze problemen met Al-Shabaab aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden.

Hij is van mening dat, ook al bestaat er nog enige twijfel over de oorsprong van verzoeker, de geloofwaardigheid van zijn problemen met Al-Shabaab toch moet worden geanalyseerd. Dit is niet het geval in het bestreden beslissing.

Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: « dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains » (RVV, nr. 43 080 van 6 mei 2010).

Volgens vaste rechtspraak: « les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables et qu'elles justifient la certitude que le demandeur d'asile n'a pas la qualité de réfugié » (Raad van State, nr. 103.869 van 21 februari 2002).

Bovendien zijn de door verweerster aangevoerde tegenstrijdigheden niet steekhoudend.

Verweerder was van mening dat verzoeker zichzelf bij twee gelegenheden heeft tegengesproken.

Verzoeker verklaarde dat hij en zijn tweelingzus de oudste leden van het huishouden waren, terwijl verzoeker bijde DVZ verklaarde dat zijn oudere broer A.(...) samen met zijn vader op 18.05.2022 door Al-Shabaab was gedood (Verklaring DVZ dd. 20.02.2023, vraag 9).

Verzoeker heeft zijn broer niet genoemd tijdens het persoonlijk onderhoud, omdat hij van mening was dat hem werd gevraagd zijn levende broers en zussen te noemen -zijn dode broer had hij al bij de DVZ genoemd. Hij wist niet dat het relevant was om over de overledenen te praten. Dat is heel logisch. Het is ook cultureel: het is voor hem respectloos om daar op die manier over te praten.

Verweerder stelde ook dat verzoeker bij zijn eerste inschrijving in België had aangegeven dat zijn vader tien jaar geleden was overleden.

Verzoeker legde uit dat het niet mogelijk was dat hij tien jaar eerder was overleden. Hij heeft dat nooit gezegd -er moet rekening worden gehouden met zijn geestelijke toestand na zijn migratiereis -, en het zou niet in overeenstemming zijn geweest met het feit dat hij aangaf dat hij destijds broers en zussen jonger dan 10 jaar had. Dit zou niet logisch zijn geweest. Verzoeker stelt dat hij deze informatie nooit heeft gegeven.

Verzoekers vrees is daarom gegrond. Om alle bovengenoemde redenen moet hem de vluchtelingenstatus worden verleend.

Verzoeker heeft duidelijk uitgelegd dat er altijd leden van Al-Shabaab in het dorp zijn geweest (gehoorverslag CGVS, p. 21) en dat zij hebben geprobeerd verzoeker te rekruteren. Hij werd onder dwang meegenomen om lessen bij te wonen in de moskee met leden van Al-Shabaab (vragenlijst CGVS 20.02.2023). Toen hij weigerde terug te keren, werd de woning van het gezin beschoten (gehoorverslag CGVS, p. 23). Verzoekers broer en vader werden gedood toen zij de deur openden (gehoorverslag CGVS, p. 24) en verzoekers moeder zette hem in een auto om het land te ontvluchten.

Verweerster concludeerde dat alle verklaringen van verzoeker waren geanalyseerd. Er was echter geen enkel onderdeel van de motivering dat betrekking had op Al-Shabaab, en de vragen tijdens het persoonlijke onderhoud over die gebeurtenis waren zeer beperkt. Deze bewering is dus volledig onjuist, zoals zojuist is uiteengezet.

Om zijn verklaringen te staven, wenst de verzoeker erop te wijzen dat zijn neef in België de vluchtelingenstatus heeft kunnen krijgen en dat in de verklaringen van laatstgenoemde de moeder van de verzoeker wordt vermeld: zij is de zus van de moeder van zijn neef. De verzoeker en zijn neef komen uit dezelfde regio. Dit bevestigt opnieuw zijn verklaringen. Een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle elementen had de verweerder ertoe moeten brengen een dergelijk element te analyseren.

II. Wat betreft het voordeel van de twijfel

Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt;

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle opgemerkte incoherenties weg te nemen :

[citaat VBC 16 november 2009, RvV 28 januari 2009, nr. 22.144 en RvV 2 oktober 2008, nr. 16.891]

Inderdaad,

[citaat *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, stuk 11]

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekende partijen (zie titel van voorbeeld: RVV, n° 28 972 dd. 23 juni 2009 ; RVV, n° 18.937 dd. 20 november 2008, RVV n° 27.489 dd. 19 mei 2009.)

4.2.3. Toepassing van Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Zou Uw Raad van mening zijn dat de vervolgingen ten aanzien van verzoeker geloofwaardig en genoeg vastgesteld zijn, moet Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet worden toegepast.

Dit artikel is zo geschreven :

[citaat voormeld artikel]

Het feit dat verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoeker in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om.

De verzoeker werd met geweld meegenomen door leden van Al-Shabaab die probeerden hem te rekruteren. Hij kon zich toen niet meer vrij bewegen. Zij hebben ook verzoekers vader en broer gedood. In casu heeft het CGVS echter niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoekster toegang aan effectieve bescherming van de overheden zal hebben.

De bestreden beslissing moet ten minste worden vernietigd.

Nog meent verzoeker dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie. Verzoeker volhardt hierbij dat hij voldoende heeft aangetoond dat hij uit Xaramka afkomstig is (zie supra) en dat de veiligheidssituatie in de provincie de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt.

Het begrip van « internationaal of binnenlands gewapend conflict » werd als volgt gedefinieerd door het Hof van Justitie in een arrest *Diakite*. « een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. »

Het Hof maakte in dit arrest tevens duidelijk dat de definitie van dit begrip in de zin van de Kwalificatierichtlijn verschilt van diens definitie in internationaal humanitair recht:

[citaat HvJ 30 januari 2014, C-285/12, § 20-21]

Het Hof stelt nog dat dit onderscheid ertoe leidt dat de erkenning van het bestaan van een gewapend conflict in de zin van de Kwalificatierichtlijn niet ondergeschikt mag worden gemaakt aan een bepaald organisatieniveau van de aanwezige strijdkrachten of aan een bepaalde duur van het conflict:

[*Ibid.*, § 34]

Bovendien herinnert het Hof aan zijn arrest *Elgafaji*, waarin het stelde dat het centraal element wat dit betreft de mate van willekeurig geweld is:

[*Ibid.*, § 30-31]

Hieruit kan worden afgeleid dat de centrale vraag wat betreft de toepassing van art. 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet tot de situatie in Somalië niet zozeer te maken heeft met het al dan niet bestaan van een situatie van gewapend conflict in het land, maar wel met de intensiteit van het geweld en de mate van willekeurigheid van dit geweld.

Volgens verschillende bronnen kan er niet worden uitgesloten dat er in Somalia sprake is van een intern gewapend conflict.

De andere partij erkent dit zelf : “De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland..” (bestreden beslissing p. 4).

[citaat EASO-rapport, “Country of Origin Information Report Somalia Security Situation” van december 2017, p. 21]

De aanwezigheid van Al-Shabaab in de regio is bevestigd door veel bronnen. Bijvoorbeeld :

[citaat Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Country of Origin Information Report on South and Central Somalia” van maart 2019]

Deze aanwezigheid van Al-Shabaab heeft geleid tot veel gevechten tussen de strijdkrachten van de overheden en Al-Shabaab.

Uit de beschikbare informatie blijkt het dat het geweld, in het bijzondere gepleegd door Al-Shabaab, als willekeurig kan worden beoordeeld

[*Ibid.*, p. 53 en 56]

[citaat UK Home Office, “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central) : Security and Humanitarian situation” van november 2020]

[citaat Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Country of Origin Information Report on South and Central Somalia” van maart 2019, p. 28]

In 2016, waren er slechts 27 incidenten tegen burgers, en in 2017 (van januari tot augustus), 22 incidenten. Het aantal heeft dus meer dan gedubbeld (EASO « Country of Origin Information Report Somalia Security situation», december 2017, p.105, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/pubHcations/coi-somalia-dec20171r.pdf>).

In September 2022, waren meer dan 430 burgers al die dat jaar overleed in het conflict. Het meest recente COI-rapport van de EUAA van februari 2023 over de veiligheidssituatie in Somalië maakt dezelfde opmerkingen:

[citaat EUAA-rapport: "Somalia: security situation" van 22 februari 2023, p. 17]

[Ibid., p. 18]

Met name in de regio van verzoekster, Middle Juba:

[Ibid., p. 68, 69, 71]

Verzoekende partij is van mening dat het geweld van hoge intensiteit in Somalië is, ook in Middle Juba. Incidenten nemen immers plaats op een wekelijkse basis.

Zelfs in de hoofdstad zijn onlangs veel mensen gedood :

- In Oktober 2022 werden 100 mensen gedood door autobommen (REUTERS, « Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says », 31 Oktober 2022, <https://www.reuters.com/world/africa/somalia-president-least-100-people-killed-car-bombs-2022-10-30/>); Op 23 januari 2023, enkele dagen voor de instelling van het beroep, heeft een door Al-Shabaab geplaatste bom mensen gedood in de hoofdstad (North Africa Post, "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office", 23 January 2023, <https://northafricapost.com/64614-somalia-scoreskilled-in-al-shabab-bomb-attack-on-mogadishu-mayors-office.html>);

- Zelfs in door de regering heroverde steden zijn aanvallen van Al-Shabaab-leden nog steeds frequent en dodelijk (REUTERS, « Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven », 20 January 2023, <https://www.reuters.com/world/africa/somalias-al-shabaab-attacks-base-town-itrecently-lost-kills-least-five-2023-01-20/>).

Het laatste rapport over Mogadishu van maart 2023 bevestigt dat het geweld ook in de hoofdstad hoog is : « Ook in Mogadishu is er sprake van een toename van terreuraanvallen. AS voert tijdens de verslagperiode drie zware aanslagen uit in de stad, waarvan twee in het meest beveiligde gedeelte van de stad "Mogadishu is tijdens de verslagperiode het toneel van schietincidenten tussen AS en de veiligheidstroepen. ACLED registreert ook schietpartijen tussen Soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en morteraanvallen." »

In het hele land worden nog steeds willekeurige aanvallen uitgevoerd.

Het aantal geweldincidenten fluctueert maar blijft altijd hoog. Gezien de aanvallen en de aanslagen van deze vorige maanden, is het geweld tegen deze burgers niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie van het leger of een speciaal populatiegroep).

Dat willekeurig geweld veroorzaakt een ernstige bedreiging van het leven van de verzoekster in het zin van artikel 48/4, §2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Door een complete en grondige lezing van de verschillende informatie zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan de verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, b) of c) van de Vreemdelingenwet.

In subsidiaire orde, indien Uw Raad van mening is dat de herkomst van verzoeker niet wordt bewezen, is de verzoekende partij van mening dat de motivering van de verwerende partij in ieder geval in strijd blijft met Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en Artikel 3 EVRM.

Volgens Artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

Volgens artikel 51 van de Vreemdelingenwet:

[citaat voormeld artikel]

De verzoekende partij is van mening dat de weigering van de verzoekende partij om te voldoen aan zijn medewerkingsplicht, de verwerende partij niet vrijwaart van een analyse van het risico van schending van artikel 3 EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer.

Artikel 3 van het EVRM bevat immers de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering (vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHRM, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 Oktober 1991; EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 Oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 September 2014)

en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 15 november 1996; EHRM, H.L.R. t. Frankrijk, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat “en raison du caractere absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi a s'appliquer lorsque le danger émane d'une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique”, §40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt wordt niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° 96.643, 19 juin 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154 -155).

De eerbiedigen van Artikel 3 van het EVRM hebben als gevolg dat de Staat verplicht is na te gaan of een door haar genomen maatregel niet in strijd is met het recht op leven en het verbod aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen (Cass. 16 maart 2000, in T Vreemdelingenrecht, 2001, vol. 24 en in Jaarboek Mensenrechten 1998 - 2000, p. 31). Het is de taak van verweerder om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 Oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991).

Het CGVS moet dus nagaan of de terugkeer van een verzoekende partij naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico zou lopen, in hoofde van de asielzoeker tot een schending van één of meerdere fundamentele rechten.

In casu heeft de verwerende partij het verzoek om internationale bescherming van verzoekster afgewezen, slechts op basis van een afwezigheid van geloofwaardigheid van zijn herkomst.

De Somalische herkomst ervan is echter hierboven aangetoond.

Dit bedoelt dat verzoekster naar Somalië zal worden teruggestuurd, en dat de verwerende partij impliciet een terugkeer voorziet hetzij in Mogadishu of in een andere stad.

Nogmaals, de mogelijkheid van een concrete terugkeer is niet aangetoond door de verweerder. Op zijn minst dient hij zijn beslissing over de mogelijkheid om zich opnieuw in Somalië of Mogadishu te vestigen, te motiveren.

Zelfs als er verschillen tussen de regio's bestaan, is de situatie in Somalia in algemeen zeer précaire (naast wat hierboven al is uitgelegd) :

[citaat Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Country of Origin Information Report on South and Central Somalia” van 19 maart, p. 17]

[citaat UK Home Office, “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation” van november 2020, p. 53]

In dit verband bevestigt het periodieke rapport van Amnesty International gepubliceerd in Maart 2020 dat: [citaat Amnesty International, “Somalia – 2019”]

Uit het rapport blijkt dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door zowel terroristische groeperingen (Al-Shabaab) als door wetshandhavingsinstanties die deze aanvallen proberen te bestrijden:

[Ibid.]

Human Rights Watch heeft in dezelfde zin vastgesteld in een rapport gepubliceerd in januari 2020 dat:

[citaat HRW, “World Report 2020 - Somalia” van 14 januari 2020]

De US Department of State (USDOS) besluit in zijn periodieke report - Country Report on Human Rights (11.02.2020) dat :

[USDOS, “Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia” van 11 maart 2020]

De VN Security Council heeft op 13 August 2020 verklaard dat :

[citaat <https://www.ecoi.net/en/document/2036555.html>]

Betreffende het dagelijkse leven van de inwoners van Somalië is het veel beïnvloed door de geweld maar ook door de voedselonveiligheid. Bij voorbeeld kunnen we in het vorige UK COI verslag lezen dat:

[citaat UK Home Office, “Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation” van november 2020, p. 30-31]

Deze kwalitatieve criteria zijn even belangrijk als het aantal geweldincidenten of het aantal doden. Immers, volgens de jurisprudentie van de Europees Hof voor de rechten van de Mens

[citaat M. Lys, “Le Conseil du contentieux des étrangers confirme le changement d'approche du C.G.R.A. en refusant aux demandeurs d'asile originaires de Bagdad le bénéfice de la protection subsidiaire” van februari 2016]

Ten slotte is er een humanitaire crisis (overal) in Somalië :

[citaat OCHA, “Somalia: The Cost of Inaction” van juli 2022]

Met name in verzoeksters regio is de situatie dringend.

[citaat BBC, “Somalia drought: The fight for survival as famine looms” van 4 oktober 2022]

De humanitaire situatie is absoluut rampzalig:

[citaat EUAA-rapport, "Somalia: security situation" van 22 februari 2023, p. 18]

Een terugkeer naar Somalië zou dus naar een schending van Artikel 3 kunnen leiden. Het risico is bevestigd door een aantal bronnen.

Gelet op die veiligheidssituatie in Somalië, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij ten minste een mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen, zodat de terugkeer niet Artikel 3 EVRM schendt.

Ter herinnering is het de taak van de verwerende partij om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst.

In dit verband is het meest logische dat verzoeker zal worden teruggestuurd naar Mogadishu.

Het verslag van UNHCR stelt echter vast dat Mogadishu niet automatisch een goed vestigingsalternatief is: « En particulier, le UNHCR précise qu'une alternative de fuite interne a Mogadishu n'est en principe pas envisageable pour des demandeurs de protection craignant d'être persécutés par des acteurs étatiques. Une alternative de fuite interne n'est de manière générale pas envisageable non plus pour des demandeurs de protection craignant d'être persécutés par Al-Shabaab, en dépit du fait que la ville est contrôlée par des forces gouvernementales soutenues par des troupes de l'AMISOM. Même si une alternative de fuite interne devait exceptionnellement entrer en considération, il faudrait examiner dans chaque cas individuel si elle est raisonnablement exigible. Il faudrait notamment examiner si les demandeurs de protection peuvent recevoir un soutien réel de leur famille ou de leur clan, sans quoi ils pourraient se retrouver dans une situation similaire à celle des personnes déplacées internes. ».

Er wordt ook verwezen naar de hierboven beschreven ontwikkelingen met betrekking tot Mogadishu.

In andere steden is de situatie van IDPs (intern ontheemden) ook zeer precair:

[citaat UNHCR, "UNHCR POSITION ON RETURNS TO SOUTHERN AND CENTRAL SOMALIA (UPDATE I)" van mei 2016]

Voorts verwijst verzoeker naar de bovengenoemde bronnen en recente gebeurtenissen.

Gezien het objectieve risico van vernederende of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Somalië, als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië en de situatie van IDP's, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij kon niet afzien van een analyse van een terugkeer "alternatief" die Artikel 3 EVRM zou eerbiedigen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen. Daarvoor dient verzoeker de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.

5. IN CONCLUSIE

Ten gevolge van het bovenstaande, moet er worden beoordeeld dat de argumenten van het CGVS onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft de herkomst van de verzoeker en zijn problemen met Al-Shabaab.

De bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden om naar het CG VS terug te sturen voor verdere onderzoek van zijn problemen met Al-Shabaab.

De verzoekende partij is echter van mening dat zijn verklaringen moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Rekening houdend met de veiligheidssituatie in Somalië en in andere Steden, zijn er ook genoeg elementen om zijn vrees voor ernstige schade in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen.

De verzoeker moet als gevolg een bescherming krijgen."

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- certificaat van nationaliteit (stuk 3);
- "commentaar op de aantekeningen van het persoonlijke interview" (stuk 4).

3.1.3. In een nota met opmerkingen van 8 augustus 2023 zet de commissaris-generaal uiteen dat het middel ongegrond is en brengt hij de COI Focus "Somalië: betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal Somalië" van 24 mei 2022 van Cedoca ter kennis (stuk 1).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker zijn herkomst uit het dorp Xaramka in de provincie Middle Juba niet aannemelijk maakt aangezien a) hij geen overtuigende en doorleefde verklaringen kan afleggen over zijn directe leefomgeving in Xaramka, b) zijn geografische kennis beperkt is en zelfs tegenstrijdig is met de beschikbare informatie, c) hij niet op de hoogte is van de langdurige droogte die zijn regio heeft geteisterd en d) hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd voor de Belgische asielinstanties over zijn gezinssamenstelling en het overlijden van zijn vader.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Allereerst heeft de commissaris-generaal zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereid en gestoeld op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde opmerkingen over zijn afgelegde verklaringen en de uitgebreide landeninformatie. Verzoeker kreeg tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 11 april 2023 de kans om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Somalisch en bijgestaan door zijn advocaat en zijn voogd. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

Verzoeker stelt dat geen rekening is gehouden met zijn bijzonder kwetsbaar profiel. Hij betoogt dat hij heel zijn leven in een klein dorp heeft geleefd, hij zeer jong was op het moment van zijn vertrek, hij enkel naar de Koranschool ging en zich slaperig en moe voelde tijdens het gehoor. De Raad benadrukt echter dat zelfs van een jeugdig persoon zonder scholing redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat deze factoren niet inhouden dat de inherente verstandelijke vermogens van verzoeker zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zou verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad is verder van oordeel dat het loutere feit dat verzoeker enkel in zijn dorp verbleef, geen voldoende verklaring biedt voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving. De Raad is dan ook van oordeel dat het profiel van verzoeker niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis over zijn directe leefomgeving. Waar verzoeker stelt dat hij zich slaperig en moe voelde tijdens het gehoor, merkt de Raad op dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of het goed met hem ging, waarop verzoeker bevestigend antwoordde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2). Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker hierover geen opmerkingen gegeven (*Ibid.*, p. 26).

Verzoeker legt in onderhavig beroep een nationaliteitscertificaat neer uitgegeven door de Somalische ambassade in België. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op de afwezigheid van archieven en een uniform en betrouwbaar registratie- en verificatiesysteem door de Somalische overheid en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. De ambassade in België kan zich dan ook niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn (COI Focus "*Somalië: Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten in Zuid- en Centraal-Somalië van 24 mei 2022*").

Aldus biedt het door de verzoeker neergelegde nationaliteitscertificaat waarvan niet betwist wordt dat deze werd uitgereikt door de Somalische ambassade, naar de inhoud toe, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn.

Waar verzoeker stelt dat hij niet geconfronteerd werd met de twijfels aangaande zijn herkomst en dat dit volgens hem noodzakelijk was, wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen slechts in de verplichting voorziet om de verzoeker met zijn tegenstrijdige verklaringen (hier aangaande zijn herkomst) te confronteren wanneer die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. In ieder geval doet verzoeker hiermee geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn herkomst.

Verzoeker betoogt verder dat hij niet kon verifiëren of hij bij zijn eerste aanmelding in België heeft verklaard afkomstig te zijn uit Haramka, Jilib, in de provincie Lower Juba, aangezien de NMBV-fiche niet in het administratief dossier zat. De Raad stelt deze fiche zich wel in het administratief dossier bevindt en heeft verklaard uit Lower Juba afkomstig te zijn.

Waar verzoeker stelt dat het mogelijk is dat de tolk verkeerd vertaald heeft, merkt de Raad op dat er geen melding is gemaakt van tolkproblemen tijdens het persoonlijk onderhoud, en dat verzoeker zelfs aangaf dat hij de tolk goed heeft begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4 en 26). Verzoekers advocaat heeft hier evenmin enige opmerking over gemaakt. In zoverre verzoeker verder verwijst naar enkele fragmenten uit het persoonlijk onderhoud waaruit zou moeten blijken dat hij de tolk op sommige momenten niet goed verstond, merkt de Raad op dat de vragen steeds aan verzoeker verduidelijkt, herhaald of geherformuleerd werden indien hij aangaf de tolk niet goed te verstaan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9-10, 11-12). Uit verzoekers antwoorden blijkt eveneens dat hij de vragen die gesteld werden tijdens het persoonlijk onderhoud goed verstond.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar de opmerkingen die hij maakte bij de notities van het persoonlijk onderhoud ter verschoning van zijn verklaringen, zijn deze correcties en verduidelijkingen niet van die aard om het geheel van zijn ongeloofwaardige verklaringen te wijzigen.

Verder moet verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen neemt de Raad de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing integraal over:

“Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat jij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud dd. 11 april 2023 (hierna NPO), p. 5), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat jij niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming.

Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond

worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw beweerde herkomst uit het dorp Xaramka in de provincie Middle Juba.

Je stelt geboren te zijn in Xaramka op [...] april 2006 en nooit buiten Xaramka gewoond of verbleven te hebben tot aan je vertrek uit Somalië in 2022 (zie NPO, p. 6). Je verklaart dus sinds je geboorte meer dan vijftien jaar doorlopend in Xaramka doorgebracht te hebben, vooraleer je via Mogadishu, waar je twee à drie weken verbleef, het land verliet. Je slaagt er echter niet in overtuigende, doorleefde verklaringen af te leggen over jouw onmiddellijke leefomgeving in Xaramka, Somalië. Bovendien laat jouw geografische kennis zwaar te wensen over en is deze zelfs tegenstrijdig met beschikbare informatie.

Vooreerst vallen er vraagtekens te plaatsen bij jouw voorgehouden profiel. Jij en je tweelingzus waren de oudste thuis (NPO, p. 7). Je ging naar de Koranschool, ging vijf keer per dag bidden in de moskee en moest na school jouw moeder helpen (NPO, p. 8). Jouw vader was chauffeur en vervoerde melk en passagiers naar Jilib (NPO, p. 14). Jouw moeder had vier geiten (NPO, p. 15). Je verliet jouw dorp nooit en hebt zelfs nooit de rivier van dichtbij gezien. Over hoe je jouw moeder moest helpen ben je eerder vaag en lijkt je de vraag te ontwijken door nogmaals te herhalen dat je jouw moeder hielp en daarna slechts te verduidelijken dat je alles deed wat zij vroeg (NPO, p. 9). Het is echter merkwaardig dat jij als oudste zoon van het gezin niet meer initiatief zou hebben moeten nemen om mee in het levensonderhoud van het gezin te voorzien en dat je niet meer taken zou hebben moeten opnemen, zeker als jouw vader als chauffeur vaak van huis was zoals je verklaart (NPO, p. 15). Hierbij aansluitend is het opmerkelijk dat je niet meer in detail kan vertellen over het werk van jouw vader als chauffeur (zie verder). Van een jongeman met jouw profiel mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij mee moest instaan voor het onderhoud van de familie en dus actief deelnam aan het maatschappelijk leven. Je zou dan ook duidelijke, correcte en gedetailleerde verklaringen moeten kunnen afleggen betreffende jouw leefomgeving. Het excuus dat je zelf nooit het dorp hebt verlaten, kan in deze dus wel enigszins in vraag gesteld worden.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat jij tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS jouw dorp tot drie keer toe in de verkeerde regio situeerde, namelijk Middle Shabelle in plaats van Middle Juba. Zo begin jij met jezelf voor te stellen: "ik woonde in Haramka, in de Middle Shabelle, dat is het, wat nog?" (NPO, p. 6). Wanneer de protection officer even later vraagt waar in Middle Shabelle het dorp gelegen is, maak je niet van de kans gebruik om dit te corrigeren. Je antwoordt dan wel correct dat Xaramka in het district Jilib ligt (NPO, p. 7). Verder verklaar jij even later dat er een rivier vlakbij of nabij jouw dorp was, en zeg je dat deze rivier Shabelle heet (NPO, p. 15). Dat je dit pas bij het nalezen van de notities van het persoonlijk onderhoud opmerkt en laat weten (Opmerkingen bezorgd dd. 17/04/2023), verandert niets aan bovenstaande vaststelling, integendeel, het kan als een indicatie gezien worden dat je dit achteraf hebt opgezocht. Voor de volledigheid dient bovendien te worden opgemerkt dat je bij jouw eerste aanmelding in België verklaarde afkomstig te zijn uit Haramka, Jilib, in de provincie Lower Juba (Fiche 'Niet-begeleide minderjarige vreemdeling', p. 3).

Verder stemt jouw geografische kennis van jouw geboorteregio niet overeen met beschikbare informatie. Uit die informatie blijkt dat er in Middle Juba zowel een stad is die Xaramka heet (dicht bij de grens met Middle Shabelle), als een dorp dat Xaramka heet (ten noorden van Jilib en vlakbij de rivier Juba). Jij verklaart uit het dorp afkomstig te zijn (NPO, p. 7) dat vlakbij de rivier ligt (NPO, p. 15) en preciseert op een bepaald moment ook dat je naar het zuiden moet om naar Jilib te gaan (NPO, p. 14), dat volgens jou op 50 kilometer van jouw dorp gelegen is (NPO, p. 12). Zoals uit beschikbare kaarten blijkt (toegevoegd aan blauwe map in het administratief dossier), liggen stad en dorp vrij ver uit elkaar. Bovendien bevindt het dorp zich ongeveer 21 kilometer ten noorden van Jilib en de stad ongeveer 83 kilometer ten oosten van Jilib, wat beiden niet overeenstemt met de door jou vermelde 50 kilometer afstand. Verder moet worden vastgesteld dat wanneer jou gevraagd wordt naar dorpen uit de buurt, je geen enkele plaats noemt die op kaart kon worden teruggevonden nabij het dorp Xaramka nabij de rivier Juba.

Je noemt echter wel plaatsen die dicht bij de stad Xaramka liggen dan bij het dorp Xaramka, maar nog steeds relatief ver van de stad, zodat deze bezwaarlijk buurdorpen (of -steden) genoemd kunnen worden. Je verklaart ook enkel deze plaatsen te kennen omdat je "ervan gehoord" hebt (NPO, p. 17). Zo noem je Bafle of Bafley, dat werd teruggevonden op ongeveer 14 kilometer ten noordwesten van de stad Xaramka.

Biliq Maro(w) werd teruggevonden 31 kilometer ten zuidwesten van de stad. Kuunyo Barow of Qunyo Barrow werd teruggevonden 31 kilometer ten noordoosten van de stad. Dhay Tubako of Dhey Tubaako werd teruggevonden op 33 kilometer ten zuidwesten van de stad. Ook Bakaaro werd teruggevonden ten zuidwesten van de stad, op ongeveer 26 kilometer. Arbey Abdi of Arbey Cabdi werd teruggevonden op ongeveer 27 kilometer ten zuid-westen van de stad Xaramka. Geen enkel van deze plaatsen bevindt zich in de regio ten noorden van Jilib in de richting van het dorp Xaramka. De andere plaatsen die je noemt, werden niet teruggevonden of elders teruggevonden. Zo konden Lukoshow, Aliyow Farhaan, Hijo Maxad, Irmanley en Jirfaye niet teruggevonden worden op Google Maps, of MapCarta. Er werden vijf plaatsen teruggevonden met de naam Garaasweyne, waarvan er geen enkele in Middle Juba gelegen is. Er werden twee plaatsen teruggevonden met de naam Balley, één in de buurt van het dorp en één in de buurt van de stad Xaramka. Gezien het feit dat jouw vader chauffeur was en je verklaart dat hij naar Jilib reed, is het des te opmerkelijker dat je geen enkele plaats opnoemt of kent die tussen jouw dorp en Jilib gelegen zijn (NPO, p. 17). Voor de volledigheid dient ook te worden opgemerkt dat het vreemd te noemen is dat je niet weet of jouw vader belastingen moest betalen aan Al Shabaab (NPO, p. 20).

Het is bovendien zeer opmerkelijk dat je verklaart in een dorp gewoond te hebben vlakbij een rivier – die je zoals hoger vermeld niet correct kon benoemen (NPO, p. 15) – maar de rivier nooit van dichtbij gezien zou hebben. Zo verklaar je dat je enkel van de rivier gehoord hebt, maar niet weet hoe ver het is, dat je wel hoorde dat het vlakbij was, maar dat je er nooit geweest was. Je voegt toe dat er maar drie of vier dorpjes tussen zitten om naar de rivier te gaan. Ook blijkt dit niet overeen te stemmen met beschikbare informatie. Op beschikbare kaarten zijn er geen dorpen zichtbaar die tussen uw dorp en de rivier liggen. Bovendien blijkt de rivier op het dichtste punt amper een ruime 300 meter van het dorp te liggen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Het is hierbij aansluitend eveneens opmerkelijk dat je niet kan antwoorden op de vraag waar de mensen in het dorp van leven: “Ik weet het niet over iedereen, iedereen doet iets om inkomen te krijgen. Als jouw vraag gaat over mijn familie, dan kan ik erover antwoorden, maar ik kan niet over andere mensen antwoord geven” (NPO, p. 14). Daaruit blijkt dat je niet weet dat de ligging van jouw dorp aan de rivier van heel groot belang is voor de landbouw en je dus afkomstig bent uit landbouwgebied (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Vervolgens is het eveneens opmerkelijk dat jouw verklaringen over de droogte zeer oppervlakkig zijn. Je praat hier enkel in heel vage termen over en concludeert dat jullie overleefden “met de watertankers en het eten dat aan ons werd gegeven” (NPO, p. 16). Gelet op de onmenselijke omstandigheden die de droogtes 2016-2017 in Oost Afrika in het algemeen, en Somalië in het bijzonder, met zich meebrachten, is het weinig waarschijnlijk dat jouw herinneringen hierover zodanig vaag en oppervlakkig zijn en jij dergelijke ingrijpende gebeurtenis zo moeilijk in de tijd kan situeren. Ook al was u slechts 12 à 13 jaar oud toen, zelfs op die leeftijd moet deze ernstige droogte een serieuze impact op jouw leven hebben gehad. Bovendien blijkt uit beschikbare informatie dat jouw regio ook in 2021 door een zware droogte werd getroffen, terwijl jij verklaart dat het toen maar één keer gebeurde (en je pas in 2022 vertrok). Tegen het einde van 2021 heerste er zelfs een zeer zware droogte in 90% van Somalië, wat onmogelijk onopgemerkt aan jou voorbij gegaan kan zijn (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Bovenstaande vaststellingen zijn reeds een sterke aanwijzing dat je niet vertrouwd bent met het dorp Xaramka en de directe omgeving. Van een zestienjarige jongen, die bovendien de oudste was van het gezin én wiens vader chauffeur was, mag bovendien minstens wel verwacht worden dat hij de directe omgeving van zijn dorp kent. Het is bovendien zeer opmerkelijk dat je niet op de hoogte bent van de langdurige droogte die jouw regio teistert

Voor de volledigheid dient te worden opgemerkt dat er een aantal tegenstrijdigheden in jouw verklaringen zijn die jouw geloofwaardigheid alleen maar verder ondermijnen. Zo verklaar je dat jij en jouw zus de oudste thuis waren (NPO, p. 7), maar had je voor de DVZ verklaard dat je een oudere broer had, A.(...), die samen met jouw vader gedood werd op 18 mei 2022 (Verklaring DVZ dd. 20.02.2023, vraag 9). Zijn naam vermeld je echter ook niet bij de opsomming van jouw broers en zussen voor het CGVS (NPO, p. 7) én had je deze ook niet vermeld bij de opsomming van jouw broers en zussen bij jouw eerste aanmelding in België (Fiche ‘Niet-begeleide minderjarige vreemdeling’, p. 3). Opmerkelijk genoeg had je bij jouw eerste aanmelding ook verklaard dat jouw vader tien jaar geleden overleden was, wat ook niet overeenstemt met jouw verklaring voor het CGVS dat jouw vader samen met jouw broer A.(...) gedood zou zijn door Al Shabaab in mei 2022.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jilib gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden

aan het feit dat voor jouw komst naar België in Xaramka jo verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak jij niet aannemelijk dat jij gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Xaramka, in het district Jilib in de provincie Middle Juba in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP